

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОСНОВНИ СУД У БЕЧЕЈУ

Број: К 30/2023

Дана: 12.05.2026. године

Б Е Ч Е Ј

МИЛИЦА ШТЕТИЋ

Обавештавамо Вас да је пресуда Основног суда Бечеј К 30/2023 од 17.09.2024. године постала правноснажна дана 02.03.2025. године, у предмету против окривљеног:

- **БУРИЧИЋ ДРАГАНА**, ЈМБГ: 1504961800139 од оца Ранка и мајке Зорке, девојачко Вујиновић, рођен у Лозници 15.04.1961. године, држављанин РС, разведен, отац једног детета, завршио средњу саобраћајну школу, ради у музичкој школи у Новом Саду "Исидор Бајић", власник једног стана, са пребивлаиштем у Новом Саду ул. Милана Глумца број 6, до сада неосуђиван, због кривичног дела Угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика,

те вам исту достављамо.

Прилог:

- пресуда са клаузулом правноснажности

Ова одлука је правоснажна - извршна

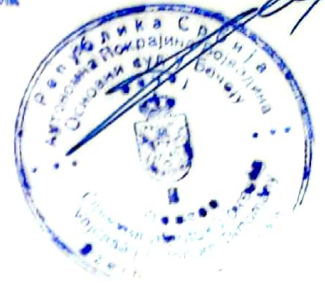
Дана: 02.03.2025. год.

Основни суд у Бечеју
Судијски

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОСНОВНИ СУД У БЕЧЕЈУ

Број: 1 К.30/23
Дана: 17.9.2024.г
БЕЧЕЈ

У ИМЕ НАРОДА!

Основни суд у Бечеју, по судији Шмит Карољу, уз суделовање записничара Мелинде Дудаш, у кривичној ствари против окривљеног **ДРАГАНА БУРИЧИЋА** из Новог Сада кога заступа Немања Васиљевић адв.из Београда, због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из чл. 289 ст.3 КЗ решавајући по оптужном предлогу ОЈТ у Бечеју бр. КТ 270/22 од 2.2.2023.године, након одржаног јавног главног претреса коме су присуствовали ЈТ Стефан Башић, окривљени, браниоц окривљеног по заменичкој пуномоћи адв. Ивана Васић, донео је и у одсуству странака објавио

ПРЕСУДУ

ДРАГАН БУРИЧИЋ ЈМБГ: 1504961800139 рођен од оца Ранка и мајке Зорке девојачко Вујиновић у Лозници 15.4.1961.г.са пребивалиштем у Новом Саду ул. Милан Глумца бр. 6, држављанин РС, разведен, отац једног детета, завршио средњу саобраћајну школу. ради у музичкој школи у Новом Саду "Исидор Бајић" власник једног стана, до сада не осуђиван,

КРИВ ЈЕ

Што је:

дана 18.6.2022.године око 12,15 часова на државном путу другог Б реда код 121 км + 500м способан да схвати значај свога дела и управља својим поступцима као учесник у саобраћају на путевима не придржавајући се саобраћајног прописа угрозити јавни саобраћај и тиме довео у опасност живот и тело људи тако што је окривљени Илија Трамошљанин, у односу на кога је поступак окончан, управљао путничким возилом марке "BMW" тип "120D" регистарских ознака К1 045 VU од Новог Бечаја ка Бечеју поступио супротно одредби чл.55 ст.3 Закона о безбедности саобраћаја на путевима, тако што није смео да започне претицање возила испред себе пре него што се увери да радњу

може да изврши на безбедан и прописан начин те је преласком преко неискривљене уздужне линије прешао на леву саобраћајну траку, свестан да својом радњом може изазвати саобраћајну незгоду, али олако држећи да до тога неће доћи и да други учесници у саобраћају неће бити повређени, услед ког пропуста је предњим десним делом свог возила налетео на леви бочни део путничког возила марке "Ford Fiesta" регистарских ознака NS 585 FI којим је управљао окривљени Драган Ђуричић који се кретао од Новог Бечеја ка Бечеју испред возила које је претицао окривљени Илија Трамошљанин и који је поступио супротно одредби чл. 32 ст.3 Закона о безбедности саобраћаја на путевима и који није смео да започне радњу возилом у саобраћају на путу - скретање у лево, а пре него што се увери да ту радњу може да изврши на безбедан и прописан начин свестан да својом радњом може изазвати саобраћајну незгоду, али олако држећи да до тога неће доћи и да други учесници у саобраћају неће бити повређени, услед ког пропуста је дошло до контакта њихових возила, те је путник у возилу окривљеног Драгана Ђуричића, Милица Штетић, задобила лаке телесне повреде у виду уганућа, истегнућа вратног дела кичме, нагњечење у пределу рамена, надлактице и грудног коша, при чему је био свестан да је његово дело забрањено,

чиме је извршио кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из чл. 289 ст.3 у вези става 1 КЗ.

Па му суд на основу горе наведеног законског члана као и чланова 4,42,45, 54, 64 и 65 КЗ

ИЗРИЧЕ УСЛОВНУ ОСУДУ И УТВРЂУЈЕ

За горе наведено кривично дело казну затвора у трајању од 2 (два) месеца која се неће извршити уколико окривљени у року од 1 (једне) годин не почини ново такво или слично кривично дело.

На основу чл.258 ЗКП оштећена се са имовинско правним захтевом упућује на парницу.

На основу чл.264. ЗКП окривљени се обавезује да плати трошкове поступка и то да плати тужилаштву трошкове за извршено саобраћајно техничко вештачење у једној половини дела у износу од 18.153,03 динара на жиро рачун број 840-1620-21 модел 97 са позивом на број 70-913-340133042302702, да плати суду на име трошкова за саобраћајно вештачење извршено на главном претресу износ од 10.712,92 динара, ка о и да плати на име судског паушала износ од 10.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Образложење

Оптужним предлогом Кт 270/22 од 2.2.2023.године Драган Ђуричић из Новог Сада оптужен је због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из чл. 289 ст.3 у вези става 1 КЗ.

На главном претресу у уводном излагању ОЈТ Бечеј остао је код поднетог оптужног предлога и навео да с обзиром да је кривични поступак према Илији Трамошљанину окончан пресудом по споразуму о признању кривичног дела прецизирао чињенични опис дела пошто се поступак водио само према окривљеном Драгану Ђуричићу. У погледу доказних предлога остао је код предлога из оптужног акта, а предложио је и да суд прочита пресуду Основног суда у Бечеју К. 303/23. Након спроведеног доказног поступка у завршној речи навео је да сматра да је доказано да је окривљени извршио кривично дело на начин како му се у прецизираном оптужном акту од 16.4.2024.године ставља на терет, надаље, да сматра да из документације, записника о увиђају, писменог налаза и мишљења вештака па и исказа са окривљеног те извештаја о повредама за оштећену јасно је да је до саобраћајне незгоде дошло и кривицом окривљеног. Из наведених разлога предложио је да суд окривљеног огласи кривим и изрекне му кривичну санкцију каква је предложена у оптужном акту, а где је предложено да се окривљеном изрекне условна осуда, да му се утврди казна затвора у трајању од 3 месеца која се неће извршити уколико у року од 1 године не понови исто такво или слично кривично дело, те да се обавезе на снашање трошкова поступка.

На главном претресу у уводном излагању браниоц окривљеног оспорио је и чињенично стање, а и правну квалификацију кривичног дела. Навео је да је у кривичној правној ствари спорно све што се тиче чињеница као и доказа у вези тих чињеница, а из разлога које је прецизирао описујући наводе из оптужног акта. Навео је да сматра да ни из једног доказа не произилази чињенично стање, да се окривљени није придржавао саобраћајних прописа, а посебно имајући у виду исказ окривљеног и оштећеног. Надаље је навео да наводе окривљеног и оштећене не оспорава ни вештак у саобраћајном вештачењу који није могао да утврди да ли је показивач правца био укључен и ако сматра да је за то било услова. Сагласила се са доказним предлозима тужилаштва, предложила је да се вештак непосредно саслуша, а доставила је примедбе стручног саветника којег је окривљени ангажовао и његову експертизу саобраћајне незгоде и тражила је да суд исту узме у разматрање, да позове и саслуша стручног саветника, а све зарад разрешења стручних питања. Након спроведеног доказног поступка у завршној речи навела је да се њеном браћенику прецизираним оптужним предлогом 16.4.2024.г.на терет ставља да је извршио кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из чл. 289 ст.3 у вези става 1 КЗ. Да је радња извршења у изреци тренутног оптужног предлога опредељена на тај начин да је окривљени Драган Ђуричић као учесник у саобраћају не подржавујући се саобраћајних прописа поступио супротно одредби чл.32 ст.3 Закона о безбедност саобраћајана путевима. Надаље је навела да ни из једног доказа који се налази у овом предмету не произилази чињенично стање описано у диспозитиву оптужног предлога. Наиме, из одбране окривљеног проистиче да је исти након уверења да сме да отпочне радњу скретање у лево гледањем у ретровизоре, јасно и благовремено обавестио учеснике у саобраћају о томе помоћу показивача правца све време током вршења те радње. Наведеном

тврђом поткрепљују изјаве сведока оштећене Милице Штетић али и записник о извршеном увиђају саобраћајне незгоде, скица лица места, фото документација, као и налаз и мишљење стручног саветника. Са друге стране када говоримо о налазу вештака од 20.12.2022.год. напомињем да исти има недостатке који су такве природе да се по основу самог вештачења не може утврдити да је окривљени као учесник у саобраћају на путевима поступао супротно саобраћајним прописима. Навела је да сматра да тужилаштво није доказало да постоји немаран, непажљив однос према саобраћајним прописима односно да је исти поступао супротно чл. 32 ст.3 Закона о безбедности саобраћаја на путевима. Имајући у виду спроведени доказни поступак предложила је да суд окривљеног Драгана Ђуричића ослободи оптужбе.

На главном претресу у уводном излагању окривљени се сагласио са уводним излагањем браниоца, а након спроведеног доказног поступка у завршној речи сагласио се са завршним речима браниоца и навео да нема шта да дода.

У доказном поступку након што је испитао окривљеног Ђуричић Драгана суд је саслушао сведока оштећену Штетић Милицу, прочитао одбрану Илије Трамошљанина коју је дао као окривљени и према којем је кривични поступак у вези овог догађаја окончан прихватања споразума о признању кривичног дела и доношењем пресуде, прочитао је извештај о повредама за Штетић Милицу, извршио је увид у фото документацију на станама 11-23 списка предмета, извршио је увид у скицу лица места незгоде, прочитао је записник о извршеном увиђају, прочитао је извештај лекара специјалисте физикалне медицине за Ђуричић Драгана и осталу медицинску документацију из списка са страна 25-40 списка као и од 43 до 47 списка, која се сва односи на Ђуричић Драгана, прочитао је налаз и мишљење вештака Славка Миловановића, извршио је увид у извод из КЕ, те пошто су странке учиниле неспорним да су повреде које је задобила Штетић Милица критичном приликом лаке телесне повреде, а које су наведене у оптужном предлогу, саслушао је вештака саобраћајне струке Славка Миловановића, саслушао је стручног саветника окривљеног Милана Божића, те пошто није прихватио да се да посебан рок одбрани да достави суду снимак који ће бити направљен програмом ПС Креш, јер је одбрана за то имала довољно времена и пре главног претреса, и током главног претреса, те је ово сматрао непотребним одуговлачењем и развлачењем поступка, јер су ово од почетка главног претреса помињали, а суду никако нису достављали. Пошто других доказних предлога није било на основу овако спроведеног доказног поступка утврдио је следеће чињенично стање:

Драган Ђуричић има ЈМБГ: 1504961800139, рођен је од оца Ранка и мајке Зорке девојачко Вујиновић у Лозници 15.4.1961.г., са пребивалиштем је у Новом Саду ул. Милана Глумца бр. 6, држављанин је РС, разведен је и отац једног детета, завршио је средњу саобраћајну школу, ради у музичкој школи у Новом Саду "Исидор Бајић", власник је једног стана, до сада није осуђиван.

Дана 18.6.2022.године око 12,15 часова Драган Ђуричић управљао је путничким моторним возилом Форд Фиеста рег.ознака НС 585-ФИ и кретао се државним путем другог Б реда од правца Новог Бечеја према Бечеју. Иза њега ишло је теретно моторно возило. Пошто је прошао раскрсницу која пут води према Новом Бечеју, а желео је да оде за Нови Бечеј, желео је да се заустави и врати назад. На сувозачком месту у његовом возилу налазила се Милица Штетић. Када су дошли до 121. километра + 500м наведеног пута приметно је споредан пољски пут са леве стране и желећи да се

врати одлучно је да скрене на тај пут и на тај начин се врати да оде у Нови Бечеј. У исто време истим путем иза теретног моторног возила које се кретало иза Драгана Ђуричића кретао се својим путничким моторним возилом БМВ рег.ознаке КИ 045-ВУ Илија Трамошљанин. Кретао се брзином од 76,6км на час желећи да се креће брже од возила која се крећу испред њега започео је претицање теретног моторног возила. У том тренутку за време док је Трамошљанин Илија претицао теретно моторно возило испред њега када је већ прешао у леву коловозну траку посматрајући правац кретања оба учесника у незгоди скрећући у лево испред Трамошљанин Илије појавило се путничко моторно возило Фор Фиеста којим је управљао Драган Ђуричић скрећући у лево. Трамошљанин Илија није могао да заустави своје возило за то није имао ни техничке услове. И ако је Трамошљанин Илија започео кочење дошло је до судара између његовог возила и возила којим је управљао Драган Ђуричић на начин да је Трамошљанин Илија возилом којим је управљао својим предњим десним делом ударило у возило којим је управљао Драган Ђуричић у леву бочну страну. Оба возила зауставила су се ван пута са леве стране посматрајући њихов дотадашњи правац кретања. У овој незгоди сапутник у возилу Драгана Ђуричића Милица Штетић задобила је повреде и то угануће, истегнуће вратног дела кичме, нагњечење у пределу рамена, надлактице и грудног коша које повреде су лаке телесне повреде. Драган Ђуричић знао је да у саобраћају мора управљати возилом у складу са прописима који регулишу поступање учесника у саобраћају, али није тако поступао, знао је да у случају да не поштује саобраћајне прописе може доћи до саобраћајне незгоде, да у саобраћајној незгоди друга лица могу задобити телесне повреде, али је олако држао да до тог неће доћи па се понашао супротно саобраћајним прописима.

Чињенице везане за личне, породичне, имовинске прилике окривљеног као и за његову ранију неосуђиваност суд је утврдио из поатака које је окривљени сам дао, ови подаци слажу се са подацима које су о овом лицу дали државни органи, на ове податке примедби није било, те је ове чињенице суд сматрао тачним.

Чињенице везане за сам догађај суд је утврдио из исказа са окривљеног Трамошљанин Илије који је прочитао, исказа сведока оштећене која је исказ дала пред тужиоцем, а која када је саслушавана пред судом и ако је остала код изјаве коју је пред тужиоцем дала, наводи да је заборавила све у смислу да се не сећа да ли је било теретно возило иза њих или није, а што суд цени као покушај да се заштити овај окривљени од одговорности за дело које је починио јер се ради о лицима која су у блиским емотивним везама. Одбрани окривљеног није поверовао налазећи да је прво исказ дао пред тужиоцем као оштећени који исказ није желео да се прочита и код ког исказа није желео да остане и као окривљени него је тражио да буде изузет, што је и учињено, а после када је одбрану дао као окривљени усклађујући своју одбрану са чињеницама које су утврђене и покушавајући својом одбраном да избегне одговорност за дело које је учинио. Његова одбрана је и контрадикторна, а из разлога што наводи да је све време посматрао и да ли неко долази иза њега, и да је дао показивач правца доста пре скретања, да је видео да никога није било иза њега, да је дао показивач правца за скретање у лево, да је тек тада започео радњу скретања у лево и одједном се појавило возило које га је ударило, а и по скици лица места и по свим осталим доказима ништа му не би сметало да се тако десило да уочи возило које се креће иза њега. Ове чињенице везано за брзину кретања, за могућности учесника да уоче, да зауставе, да избегну наступање незгоде, суд је утврдио из налаза и мишљења вештака Славка Миловановића којем вештаку је у целости поверовао, за који сматра да је дат од стручног лица које је непристрасно, неутрално, које је све своје елементе налаза одбранио приликом унакрсног испитивања. Налаз вештака практично потврђује и стручни саветник који у једном делу исказа, који је пред судом дао, наводи да у

погледу разлика њега и саобраћајног вештака дозвољена одступања могу да оба налаза сматрају усаглашеним, али да он не може да се сагласи једино у погледу мишљења у погледу одговорности и пропуста у самој саобраћајној незгоди, за шта суд налази да је такво мишљење дато како би се у највећој могућој мери заштитило лице које га је ангажовало. Чињеницу која је од стране одбране потенцирана да није утврђено да ли је окривљени дао показивач правца, када га је дао, суд није сматрао битним за утврђивање одговорности јер и у случају да је окривљени дао показивач правца у моменту када је започео са радњом скретања у лево, саму радњу скретања у лево није смео да започне, ако је друго лице, возило – учесник у саобраћају већ заузело коловозну траку у коју жели да скрене, па чак и у случају да то друго лице својим понашањем крши саобраћајне прописе, јер започињањем такве радње за њега нису стечени безбедни услови да је изведе.

Чињенице везане за повреде које је оштећена залобила странке су учиниле неспорним.

Чињенице везане за урачуњивост окривљеног суд је утврдио јер с обзиром на животну доб окривљеног, с обзиром да је наведено да се ради о професионалном возачу он мора бити свестан и основних, друштвених и социјалних вредности и забрана и саобраћајних прописа, и свих опасности које управљање возилом у саобраћају носи, а урачуњивост окривљеног у току поступка и није стављена под сумњу.

Из горе наведених разлога суд закључује да у радњама окривљеног постоје сви битни елементи кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из чл. 289 ст.3 у вези става 1 КЗ.

Чланом 32 ст.3 Закона о безбедности саобраћаја на путевима прописано је: возач не сме да започне било коју радњу возилом у саобраћају на путу (укључивање у саобраћај, промену саобраћајне траке, престројавање, скретање, полукружно окретање, обилажење, претицање, вожња у назад, искључење из саобраћаја, заустављање, паркирање и др.) пре него што се увери да радњу може да изврши на безбедан и прописан начин.

Драган Ђуричић је започео радњу скретања на споредни пут у лево, посматрајући правац његовог кретања, а да се није придржавао чл. 32 ст.3 Закона о безбедности саобраћаја на путевима. У моменту када је прешао средишњу коловозну траку у лево у левој коловозној траци иза њега, већ се налазио својим путничким моторним возилом којим је претицао теретно моторно возило испред њега, а иза путничког моторног возила којим је управљао Драган Ђуричић, Илија Трамошњањин које је управљао ГИМВ марке БМВ. Илија Трамошњанин није имао техничке могућности да заустави возило којим је управљао када се испред њега, скрећући у лево, појавио Драган Ђуричић у возило Форд Фиеста којим је управљао. Дошло је до судара.

Дакле, Драган Ђуричић је започео радњу скретања у лево супротно одредбама чл. 32 ст.3 Закона о безбедности саобраћаја на путевима јер је започео скретање у лево а да се пре тога није уверио да то може да учини на безбедан и прописан начин.

У овој саобраћајној незгоди оштећена Милица Штетић задобила је телесне повреде и то: угануће, истегнуће вратног дела кичме, нагњечење у пределу рамена, надлактице и грудног коша које су повреде лаке телесне повреде.

Драган Ђуричић је знао да у саобраћају возилом мора управљати на начин да поштује саобраћајне прописе, али је ипак возилом управљао непоштујући у конкретној ситуацији чл. 32 ст.3 Закона о безбедности саобраћаја на путевима, па је дошло до саобраћајне незгоде.

Драган Ђуричић је знао да у саобраћајним незгодама лица могу задобити телесне повреде до чега је и дошло, али је олако држао да до тога неће доћи. Из горе наведених разлога суд је Драгана Ђуричића огласио кривим за кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из чл. 289 ст.3 у вези става 1 КЗ.

Приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције према окривљеном од олакшавајућих околности на страни окривљеног суд је ценио чињеницу да се ради о лицу које до сада никада није осуђивано ни због каквог кривичног дела, да се ради о старијем човеку, да је са оштећеним у блиским односима, а да се оштећена не придружује кривичном гоњењу нити поставља имовински правни захтев. Да је за ову саобраћајну незгоду поред њега одговорност и на другом лицу учеснику незгоде. Суд није нашао ни једну чињеницу коју би у конкретном случају требало ценити као посебно отежавајућу.

Ценећи горе наведене чињенице као и чињенице које улазе у биће самог кривичног дела за које је суд окривљеног огласио кривим суд налази да ће се према овом окривљеном сврха кажњавања постићи и изрицањем условне осуде, те му је за дело за које га је огласио кривим утврдио казну затвора у трајању од 2 месеца, а истовремено одредио да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од 1 године не почини ново такво или слично кривично дело.

Како оштећена имовинско правни захтевније поставила суд ју је упутио да евентуално, ако то буде желела, да имовински правни захтев постави у парници.

Како је окривљеног огласио кривим за дело за које је оптужен суд га је обавезао и да плати трошкове поступка. У трошковима поступка обавезао га је да тужилаштву плати једну половину дела извршеног саобраћајног техничког вештачења у току истраге с обзиром да је другу половину дела обавезао другог учесника Трамошљанин Илију који је такође за ову незгоду оглашен кривим да плати. Такође га је обавезао да плати суду на име трошкова саобраћајног вештачења на главном претресу износ вештачења на главном претресу које је извршено, а из разлога што је тај део трошкова искључиво настао због противљења налазу самог окривљеног, као и да плати на име судског паушала износ од 10.000,00 динара, а ценећи сложеност и дужину трајања судског поступка.

На основу изложеног одлучено је као у изреци.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде незадовољна странка има право жалбе у року од 8 дана од дана уручења. Жалба се подноси Вишем суду у Зрењанину, путем овог суда у 3 примерка.

